

раздоръ между тѣхъ. Жалко, чи до сега азъ не самъ въ състояние да издамъ въ свѣтъ тоя опытъ. Българска Христоматія коя самъ притурилъ въ граматика си, самъ ъ исправилъ по правила на този опытъ.

Между това Неоф. усѣщаль невъзможность вѣрно да опредѣли и установи правописаніе, като разказва въ свое ввождалье разногласіе въ произношеніе имъ. Въ числъ първихъ мѣстоги за правилно опредѣленіе правописанія въ моя Грамматика азъ приведохъ това, чи въ уста на простый народъ гласны въ окончанія падежей ся сблизилъ до толко, щото часто случавя ся не могатъ да ся разпознаять. За което и О. Неофитъ като природный Българинъ пакъ ся ожалова на това исто, като на 20 стр. казва: « защо на сегашне вре-

---

Не отдавна и въ Тверская Губернія единъ писатель предложилъ ново правописаніе. Тѣй сѣщо, и той ся збыва на произношеніе въ своя си губернія като утвърждава че было най добръ каакто говоришь тѣй и пиши. Подозрѣвамъ немислилъ той да произведе нова эпоха въ Исторія на Русска грамотность нъ тѣй както съвѣтвва да пишеть, *валъ, маво, твазо, знамъ, знашъ* и цѣлъ куупъ такива нѣша, то той ся измамилъ за своя эпоха, за това щото русски простолюдинъ отъ начало вѣка си е писалъ по своя метода въ коя провинція іе. Но сега вече и нѣкой вѣстницы захвиванади да распространявать безграмотность.